Dosarul nr. 2rac–124/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul central) (jud. S. Dimitriu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

Î N C H E I E R E

20 martie 2019 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:
Preşedintele ședinței, judecătorul Ala Cobăneanu
Judecătorii Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Glarimus” reprezentată de avocatul Balmuș Ștefan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „V.A.R” împotriva SRL „Glarimus” privind încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curţii de Apel Chişinău, prin care a fost respins apelul declarat de către SRL „Glarimus” și menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 31 mai 2016, SRL „V.A.R” a depus cerere de chemare în judecată (ulterior concretizată) împotriva SRL „Glarimus”, solicitând încasarea datoriei în mărime de 880 569 de lei, dobânzii de întârziere în mărime de 568 004,49 lei, penalității în mărime de 158 537,70 lei, cheltuielilor de judecată în mărime de 53 068 de lei compuse din taxa de stat 50 000 lei, cheltuieli de asigurare a acţiunii 2260 de lei, cheltuieli pentru 2 extrase de la CÎS în sumă de 175 de lei, cheltuieli de somare în mărime de 633 lei și cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 44 000 lei.

În motivarea acţiunii a indicat că, la 01 aprilie 2013, între SRL „V.A.R”, în calitate de vânzător, pe de o parte şi SRL „Glarimus” în calitate de cumpărător, pe de altă parte, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 01 -04/2013.

Potrivit contractului, reclamanta şi-a asumat obligaţia de a vinde cu livrare marfă în sortimentul şi de calitatea solicitată de către pârâta/cumpărător, iar cumpărătorul şi-a asumat obligaţia de recepţiona şi achita integral preţul mărfii procurare (produse din beton şi beton). Potrivit pct. 2.1. şi pct. 5.4. pârâta şi-a asumat obligaţia de a achita preţul mărfii procurate în termen de 10 zile lucrătoare din data facturării.

Reieşind din prevederile contractuale, SRL „Glarimus” s-a obligat să preia marfa şi să achite preţul pentru aceasta, care e specificat în facturile fiscale, prin virament, la contul de decontare al vânzătorului SRL „V.A.R”. Astfel, valoarea totală a mărfii vândute cu livrare de către reclamanta SRL „V.A.R” la destinaţiile

indicate de către SRL „Glarimus” este de 880 765 de lei.

În perioada 31 mai 2013 – 29 noiembrie 2013, reclamanta a vândut pârâtei marfă în sumă de 855 595 de lei. Tot în 2013, ca urmare a vânzării cu livrare a mărfii de reclamantă către pârâtă, acestea au semnat act de verificare de decontărilor reciproce, care dovedeşte că valoarea mărfurilor vândute este 855 595 de lei.

Ulterior, în baza aceluiaşi contract, în perioada 29 aprilie 2014 – 28 mai 2014, SRL „V.A.R” a mai vândut SRL „Glarimus” marfă în sumă de 25 170 de lei. Potrivit actului de verificare reciprocă al conturilor de decontare la 30 mai 2016, SRL „Glarimus” are o datorie faţă de SRL „V.A.R” în mărime de 880 569 de lei.

La fel, existenţa datoriei în mărime de 880 569 de lei se confirmă prin facturi fiscale pe care este aplicată ştampila părţilor şi semnăturile reprezentanţilor.

Potrivit pct.2.1 al contractului încheiat între părţi, SRL „Glarimus” urma să achite 50% valoarea mărfii în avans, iar restul sumei în termen de 10 zile lucrătoare din data eliberării fiecăreia dintre facturile fiscale, achitări care nu au avut loc.

În opinia SRL „V.A.R”, raportul contractual existent între părţi, se încadrează în prevederile art. 753 alin. (1) al Codului civil, fiind un contract de vânzare-cumpărare.

Cu scopul de a soluţiona pe cale amiabilă litigiul iscat, în adresa SRL „Glarimus”, au fost expediate 3 somaţii de plată. Astfel, respectarea căii prealabile se confirmă prin expedierea următoarelor somaţii de plată: prima somaţie de plată nr. 02-03/16 din 06 aprilie 2016 expediată la 07 aprilie 2016 - scrisoare, care a fost refuzată de a fi primită la 09 aprilie 2016 potrivit adeverinţei; a doua somaţie de plată nr. 05-03/16 din 28 aprilie 2016 expediată în aceeaşi zi, recepţionată la 03 mai 2016 potrivit avizului de recepţie; a treia somaţie de plată nr. 07-03/16 din 17 mai 2016 expediată în aceeaşi zi, restituită la 19 mai 2016.

Ca urmare a expedierii primei somaţiei de plată, care a fost refuzată de a fi primită, reclamanta a contractat la 21 aprilie 2016 serviciile executorului judecătoresc Ciobanu Ruslan, în scopul de a se deplasa la sediul juridic a pârâtei în vederea constatării înmânării somaţiei de plată şi a anexelor (copia certificată a mandatului şi a actului de verificare reciproc al conturilor de decontare).

La 21 aprilie 2016, executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan, împreună cu reprezentantul reclamantei, avocatul Igor Brinişter, s-au deplasat la sediul juridic al pârâtei, care se află în mun. Chişinău, bd. Dacia, nr. 60/5, ap. (of.) 192, cu scopul înmânării somaţiei de plată reprezentantului oficial al pârâtei. La momentul prezentării la sediul juridic al pârâtei, sediul era închis, iar la sunetele efectuate la sonerie nimeni nu a ieşit să deschidă.

Astfel, de către executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan, a fost întocmit un act de constatare a faptelor şi a stărilor de fapt, care confirmă faptul că reprezentantul reclamantei împreună cu executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan s-au deplasat la sediul juridic al pârâtei.

În asemenea circumstanţe, urmare a patru tentative de somare a pârâtei, precum şi a refuzului de primire a trei somaţii de plată, SRL „V.A.R” a considerat că acţiunile/inacţiunile pârâtei sunt de rea-credinţă și s-a adresat în instanță cu prezenta acțiune.

Prin hotărîrea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul central),

s-a admis parţial cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „V.A.R”.

S-a încasat din contul SRL „Glarimus” în beneficiul SRL „V.A.R” suma datoriei ce rezultă din neexecutarea contractului încheiat la 01 aprilie 2013, în mărime de 880 569 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 127 643, 75 lei, penalitatea în mărime de 158 537, 70 de lei şi cheltuielile de judecată în mărime de 55 151,81 de lei, din care 20 000 lei pentru asistenţă juridică, 35 002, 51 de lei cu titlu de taxă de stat şi 149, 35 lei alte cheltuieli, iar în total suma de 1 221 902, 31 de lei. În rest, anume în partea dobânzii solicitate şi a cheltuielilor de judecată, cererea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 19 iunie 2018 a Curţii de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către SRL „Glarimus” și menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul central).

Pentru a decide astfel, instanțele inferioare au reținut că, înscrisurile dosarului denotă că SRL „Glarimus” nu și-a onorat obligațiile de achitare a datoriei create față de SRL „V.A.R”, acumulând o datorie, iar neachitarea acesteia îndreptățește reclamanta să solicite dobânda de întârziere și penalitatea stipulată în contract.

Mai mult ca atât, în cadrul şedinţei de judecată din 23 mai 2017, SRL „Glarimus” a recunoscut datoria restantă în sumă de 880 569 de lei, nefiind de acord cu penalitatea şi dobânda de întârziere, însă nu a înaintat nici o solicitare cu privire la micşorarea mărimii penalităţii sau a dobânzii de întârziere.

Instanțele au mai reținut și faptul că, raportul de expertiză extra-judiciară prezentat de SRL „Glarimus” nu infirmă datoria existentă, or, în speță litigiul nu vizează necorespunderea cantităţii de beton livrată de SRL „V.A.R” întreprinderii pârâte, pentru că nu este stabilit prin careva probe, precum că toată cantitatea de beton livrată, ar fi folosit-o la imobilul indicat, existând facturi de primire ce atestă clar primirea de către SRL „Glarimus” a cantităţilor facturate.

La 23 octombrie 2018 (prin oficiul poștal), SRL „Glarimus” reprezentată de avocatul Balmuș Ștefan a declarat recurs împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curţii de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanţa de apel la emiterea deciziei a apreciat arbitrar probele, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

În acest sens, recurenta a indicat în special că, raportul de expertiză extra-judiciară prezentat de SRL „Glarimus”, ce demonstrează că cantitatea betonului folosită la construcția imobilului nu corespunde cu cantitatea livrată de societatea reclamantă, care la rândul ei neprezentând contraprobe se prezumă a fi de acord cu aceste constatări.

La 19 martie 2019, SRL „V.A.R” reprezentată de avocatul Brinișter Igor a depus o referință la recursul declarat de către SRL „Glarimus” reprezentată de avocatul Balmuș Ștefan, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră recursul declarat de către SRL „Glarimus” reprezentată de avocatul Balmuș Ștefan, neîntemeiat şi care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părţile și alţi participanţi la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) şi (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existenţa unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilităţii recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 şi nu conţine nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SRL „Glarimus” reprezentată de avocatul Balmuș Ștefan, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) şi (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanţelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunţită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum şi dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulţumirii faţă de actul de dispoziţie pronunţat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părţii, instanţa a pronunţat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiţia legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greşelilor anume imputate instanţei de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum şi indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este

evidențiată în cererea de recurs declarată de către SRL „Glarimus” reprezentată de avocatul Balmuș Ștefan.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Glarimus” reprezentată de avocatul Balmuș Ștefan.

Încheierea este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Ala Cobăneanu

Judecătorii Nicolae Craiu

Svetlana Filincova